

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 1Csp/33/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7821202995
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Majerníková
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2022:7821202995.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava sudkyňou JUDr. Silviou Majerníkovou v spore žalobcu: Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Gallo, s.r.o., so sídlom Jilemnického 4012/30, 036 01 Martin, IČO: 36 715 352, proti žalovanej: L. C., P. XX.X.XXXX, X. Y. XXX XX Z. XX, o zaplatenie sumy 6.825,92 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 3.981,14 EUR spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 3.981,14 EUR od 30.3.2019 do zaplatenia, a to v pravidelných mesačných splátkach vo výške 155,- EUR splatných do 25. dňa v mesiaci počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že v prípade omeškania sa s plnením čo i len jednej splátky stáva sa splatným celý dlh.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.

III. Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 16,64 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou došlou tunajšiemu súdu dňa 27.10.2021 domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 6.825,92 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 30.3.2019 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 20.4.2017 uzavrel so žalovanou ako dlžníkom zmluvu o pôžičke č. 7181374/1720010756 (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej poskytol žalovanej pôžičku vo výške 10.000,- EUR. Podľa zmluvy o pôžičke mala žalovaná splácať pôžičku v pravidelných 120 mesačných splátkach po 154,46,- EUR, a to až do celkovej sumy vo výške 18.535,20 EUR. Do podania žaloby na súd žalovaná uhradila žalobcovi sumu 5.925,86 EUR. Žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé splátky riadne a včas preto ju žalobca listom zo dňa 27.1.2019 - predžalobná upomienka vyzval k okamžitej úhrade dlžných splátok a upozornil ju na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok nedošlo, žalobca dňa 19.3.2019 úver zosplatnil, o čom bola žalovaná informovaná listom zo dňa 24.3.2019 - Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru. Žalovaná do dnešného dňa dlžné splátky neuhradila. Jej celkový dlh ku dňu podania žaloby predstavuje sumu 6.825,92 EUR. Vzhľadom k tomu, že žalovaná sa dostala so splatením pôžičky do omeškania, žalobca si uplatnil aj úroky z omeškania. V žalobe ďalej uviedol, že si neuplatňuje zmluvnú pokutu, ktorá je evidovaná v priloženom prehľade splátok a úhrad v stĺpci „Pokuta“. Súčasťou pohľadávky žalobcu sú aj náklady, ktoré žalobcovi vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky, ktoré si žalobca v tomto konaní uplatňuje vo výške 272,46 EUR v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka.

2. Žalobca v konaní použil nasledovné prostriedky procesného útoku : skutkové tvrdenia uvedené v žalobe a návrhy na vykonanie vyššie uvedených dôkazov.

3. Žalovaná sa k žalobe vyjadrila na pojednávaní konanom dňa 17.2.2022 a to tak, že so žalobcom v telefonickom dohovore dohodla, že predmetný úver bude splácať v splátkach, tak to aj každý mesiac robí. Žalovaná sumu uznala ale túto sumu nevie splatiť naraz. K jej príjmom a výdavkom uviedla, že jej mesačný príjem je približne 700,- EUR s tým, že spláca ďalšie tri splátky, a to sumu 105,- EUR na Quatro kartu, sumu 80,- EUR na spotrebný úver a sumu 250,- EUR ako úver na bývanie. Iné výdavky na domácnosť nevedela uviesť. So splácaním všetkých týchto splátok jej pomáha manžel, ktorý je dôchodca. Žalovaná ďalej uviedla, že je ochotná splácať tento úver v splátkach vo výške 150,- EUR mesačne. Žalovaná sa v priebehu pojednávania viackrát ospravedlnila súdu, že si pomýlila žalovaný spor a priniesla na nahliadnutie súdu iné poštové poukazy a nie tie, ktoré sa týkajú tejto prejednávanej veci. Žalovaná dodala, že všetky poštové poukazy, ktorými spláca predmetný úver vie súdu predložiť.

4. Na prejednanie veci súd nariadil ďalšie pojednávanie, na ktoré sa dňa 17.3.2022 dostavila iba žalovaná, preto súd prejednal vec v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu. Právny zástupca žalobcu podaním doručeným súdu dňa 7.3.2022 ospravedlnil svoju aj žalobcovu neúčast' na nariadenom pojednávaní.

5. Žalovaná na pojednávaní konanom dňa 17.3.2022 zotrvala na svojich vyjadreniach z predchádzajúceho pojednávania s tým, že nepoprela existenciu predmetnej zmluvy, ani samotnej pohľadávky. Zároveň trvala na tom, že žiada o zaplatenie predmetného dlhu v splátkach po 155,- EUR mesačne vždy do 25. dňa v mesiaci. Žalovaná zopakovala, že jej mesačný príjem je približne 700,- EUR s tým, že spláca ďalšie splátky, a to sumu 105,- EUR na Quatro kartu, sumu 82,- EUR na spotrebný úver a sumu 250,- EUR na bývanie. Iné jej mesačné výdavky tvoria sumu približne 300,- EUR. Viac k žalobe neuviedla.

6. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi, a to žalobou, zmluvou o spotrebiteľskom úvere, štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere, informáciou o ročnej percentuálnej miere nákladov a priemernej RPMN na príslušný spotrebiteľský úver, informáciou o finančnom sprostredkovaní, informáciou podľa § 15 ods. 1 zákona č. 122/2013 Z.z. Finančný agent, kópiami výplatných pásov, kópiou občianskeho preukazu, výpisom z registra klientskych informácií, prehľadom splátok a úhrad, predžalobnou upomienkou s doručenkou, oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti, notárskou zápisnicou o projekte rozdelenia zlučením, prílohou k projektu rozdelenia, poštovými poukazmi na účet, ďalšími listinnými dokladmi a zistil nasledovný skutkový stav:

7. Žalobca a žalovaná dňa 20.4.2017 uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere (ďalej len „zmluva“), predmetom ktorej bolo poskytnutie bezúčelového spotrebiteľského úveru vo výške 10.000,- EUR. Ďalej boli v zmluve dojednané tieto podmienky: celkové náklady spotrebiteľa 7.978,40 EUR, celková výška a mena úveru 10.000,- EUR, celková čiastka 17.978,40 EUR, splátka 154,46 EUR, sadzba poistenia 3,10 %, z toho poistenie 4,64 EUR, počet splátok 120, priemerná RPMN 8,99 %, RPMN 13,90 %, fixná ročná úroková sadzba 13,90 %, termín konečnej splatnosti 20.4.2027, prvá splátka splatná dňa 20.5.2017.

8. Žalobca predžalobnou upomienkou zo dňa 27.1.2019 upozornil žalovanú na nedoplatok na splátkach v celkovej výške 459,56 EUR a vyzval ju k úhrade. Zároveň ju upozornil na možnosť zosplatenia úveru. Predmetnú predžalobnú upomienku prevzala dňa 1.2.2019.

9. Podaním zo dňa 24.3.2019 žalobca oznámil žalovanej zosplatenie celého úveru.

10. Z prehľadu splátok a úhrad má súd preukázané, že žalovaná do podania žaloby zaplatila žalobcovi sumu 5.925,86 EUR.

11. V čl. 6 bode 6.1 zmluvných podmienok sú konkretizované podmienky splácania a v nich je uvedené, že klient je povinný riadne a včas splácať úver, a to v pravidelných mesačných splátkach v sume a termínoch uvedených v splátkovom kalendári.

12. Z poštových poukazov na účet súd zistil, že žalovaná po podaní žaloby na účet žalobcu č. SK82 0200 0000 0017 1225 2753, VS: 7181374 (účet a VS uvedené v žalobe) uhradila tieto sumy : 210,- EUR dňa 29.10.2021, 100,- EUR dňa 4.11.2021, 155,- EUR dňa 24.11.2021, 155,- EUR dňa 13.12.2021, 155,- EUR dňa 21.1.2022 a 155,- EUR dňa 17.2.2022. Spolu 930,- EUR.

13. Z výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Prešov, oddiel: Sa, vložka číslo: 10315/P a Notárskej zápisnice N 3283/2017, NZ 54215/2017, NCRIs 55029/2017 zo dňa 11.12.2017 súd zistil, že pred podaním žaloby na strane právneho predchodcu žalobcu došlo k jeho zániku v dôsledku rozdelenia, pričom právnym nástupcom spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130 sa stala spoločnosť 1/ Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, pokiaľ ide o všetky zložky podnikania žalobcu okrem Triangel - splátkového predaja a QCar leasingu a 2/ spoločnosť VÚB Leasing, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, Bratislava 820 05, IČO: 31 318 045 pokiaľ ide o produkt Triangel - splátkový predaj a QCar leasing.

14. Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára : Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

15. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase podpisu zmluvy (ďalej len zákon č. 129/2010 Z.z.), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

16. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

17. Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

18. Podľa § 7 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z., veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní s vynaložením odbornej starostlivosti na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver získať a účelne využívať údaje o spotrebiteľských úveroch tak, aby boli splnené podmienky podľa odsekov 16 a 17.

19. Podľa § 7 ods. 16 zákona č. 129/2010 Z.z., veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

20. Podľa § 7 ods. 17 zákona č. 129/2010 Z.z., vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5, b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa, ktorých počet

sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veritelia podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

21. Podľa § 9 ods. 2 písm. k), z) zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

22. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1, b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa), c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu, f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia, g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.

23. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

24. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase podpisu zmluvy (ďalej len „OZ“), Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

25. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

26. Podľa § 54 ods. 1, 2, 3 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. V pochybnostiach o význame zmluvnej podmienky sa výklad priaznivejší pre spotrebiteľa neuplatní, ak právo na príslušnom orgáne uplatňuje právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa.

27. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

28. Podľa § 41 OZ, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

29. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

30. Súd právny vzťah medzi žalobcom a žalovanou, ktorý je predmetom tohto konania a ktorý je založený zmluvou, posúdil ako vzťah spotrebiteľský podliehajúci právnomu režimu zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy. Súd pri názore o správnom aplikácie zákona č. 129/2010 Z.z. vychádzal zo skutočnosti, že žalobca mal v čase uzavretia zmluvy postavenie veriteľa tak, ako ho definuje ustanovenie § 2 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. Žalovaná uzavrela zmluvu ako fyzická osoba - podnikateľ, a teda má v zmysle § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. postavenie spotrebiteľa. Predmetná zmluva je tak v zmysle § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., ako aj v zmysle § 52 ods. 1 OZ zmluvou spotrebiteľskou. Pre spotrebiteľské zmluvy je vo všeobecnosti charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom spravidla z pozície „slabšej“ zmluvnej strany, nakoľko práve dodávateľ je tvorcom zmluvných podmienok, ktoré sú vopred určené a ktoré spotrebiteľ spravidla nemá možnosť reálne ovplyvniť. Účelom právnej úpravy obsiahnutej v ustanovení § 52 a nasledujúce OZ a v zákone č. 129/2010 Z.z. je práve vyrovnávať túto nerovnováhu v právnom postavení dodávateľa a spotrebiteľa. Vychádza sa totiž z predpokladu, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Preto súd v záujme naplnenia ochrany spotrebiteľa preskúmal dôvodnosť žalovaného nároku, najmä v kontexte jeho súladu s príslušnými právnymi normami upravujúcimi ochranu spotrebiteľov.

31. Strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu. Cieľom dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom spočíva na strane sporu. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých stranou sporu. Dôkazným bremenom v spojitosti s dôkaznou povinnosťou sa rozumie zodpovednosť strany sporu za výsledok konania, ktorý závisí od zistených a vykonaných dôkazov.

32. Po vykonaní dokazovania súd dospel k záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, a to jednak s poukazom na § 11 ods. 1 zákon č. 129/2010 Z.z. pre absenciu nižšie uvedených náležitostí podľa § 9 ods. 2 zákon č. 129/2010 Z.z. a tiež z dôvodu podľa § 11 ods. 2 zákon č. 129/2010 Z.z.

33. Podľa danej právnej úpravy je veriteľ povinný pri poskytnutí spotrebiteľského úveru riadne zistiť bonitu klienta, teda či klient bude schopný splácať úver. Či veriteľ túto povinnosť riadne a v súlade so zákonom splnil musí súd rozhodujúci o žalobe veriteľa o plnenie zosplatennej istiny, úrokov a ostatného príslušenstva z úveru skúmať vždy. Túto schopnosť veriteľ posudzuje predovšetkým na základe údajovo príjmov a výdavkov tak, ako sa to aj uvádza v § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Vychádzajúc zo žalobcom predložených dôkazov súd konštatuje, že v danom prípade žalobca poskytol žalovanej úver napriek tomu, že vôbec nemal zistenú a preverenú výšku jej výdavkov. Zo zmluvy plynie, že žalovaná bola vydatá, má stredoškolské vzdelania, je zamestnaná na dobu neurčitú, nemá

nezaopatrené deti a vyživovací povinnosť, býva vo vlastnom byte/dome, je vlastníkom mobilného telefónu. Žalovaná mala mať priemerný čistý mesačný príjem 530,- EUR, bez nákladov na bývanie, SIPO, telefón, čo sú absolútne nereálne údaje 0 eur, už len s ohľadom na samotnú skutočnosť, že žalovaná je vlastníkom telefónu a niekde býva a náklady s bývaním a na telefón mať musí. Z výpisu z registra klientskych informácií plynie, že žalovaná má mesačné finančné výdavky vo výške 0,- EUR, však z inej časti tohto výpisu nazwanej konsolidácia vyplýva, že žalovaná už mala poskytnutý úver/pôžičku so zostatkom z pôvodnej zmluvy 9.554,64 EUR, čiže v tom čase iné mesačné finančné výdavky musela mať. Zo zoznamu dokladov k zmluve vyplýva, že bol predložený občiansky preukaz, výplatné pásky za posledné 2 mesiace, súhlas s overením príjmu v Sociálnej poisťovni. Žiadne iné doklady o príjme, resp. výdavkoch neboli žalobcom predložené.

34. V zásade si každý veriteľ môže rôzne upraviť svoje podmienky pre poskytnutie úveru a je len na ňom, akú mieru podnikateľského rizika je ochotný v tejto súvislosti podstúpiť, nič to nemení na tom, že vždy a za každých okolností musí byť splnený minimálny zákonom predpísaný štandard posúdenia bonity spotrebiteľa, pričom zákon v § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom nevykonanie čo i len jedného z týchto postupov znamená hrubé porušenie odbornej starostlivosti (k tomu pozri rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 10.03.2020 sp. zn. 3Co/153/2019 najmä bod 17 odôvodnenia rozsudku).

35. Zo zmluvy je zrejmé, že posúdenie bonity žalovanej nespĺňalo ani minimálne štandardy. Tu treba pripomenúť odbornú starostlivosť dodávateľa, pričom nemožno vychádzať len z tvrdení, či čestného prehlásenia spotrebiteľa, ak tieto nie sú podopreté konkrétnymi podkladmi a nestačí mať preukázaný len príjem spotrebiteľa, lebo zákon jasne hovorí o preverení údajov nielen o príjme, ale aj o výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa, čo tu žalobca nepreukázal, že náležite preveril. Zo zmluvy plynie, že žalovanej mesačné výdavky (SIPO, náklady na bývanie, telefón), mesačné finančné výdavky všetky tieto majú byť v nereálnej výške, keďže je zrejmé, že žalovaná je vlastníkom telefónu, musí mať výdavky spojené s jeho používaním, rovnako tak výdavky na živobytie. Je nereálne, aby žalovaná nemala za celý mesiac žiadne výdavky a žila s nulovými nákladmi. Zo zmluvy tiež plynie, že žalobca ani žiadne doklady nežiadal priložiť, keďže nie sú v zmluve označené. Vychádzanie len z aktuálneho príjmu je však vo vzťahu ku komplexnému posúdeniu bonity žalovanej nepostačujúce. Nebol produkovaný žalobcom ani jediný dôkaz o tom, že by preveril aj ďalšiu povinnú zložku, to znamená výdavky žalovanej, najmä na živobytie. Išlo by o popretie účelu a zmyslu zákona, ak by stačilo zo strany dlžníka pri uzavretí zmluvy v snahe získať úver uviesť, že nemá absolútne žiadne výdavky a u veriteľa by to nevzbudilo žiadne pochybnosti a úver by bez problémov poskytol len vzhľadom na výšku príjmu žiadateľa. Ak sa veriteľ uspokojí len s tvrdením žalovanej, je to nepostačujúce, keďže nejde o náležité preverenie bonity. Žalobca teda ničím nepreukázal preverenie výdavkov žalovanej, hoci to zákon jasne vyžadoval. Vzhľadom na uvedené má za to, že došlo k hrubému porušeniu povinnosti veriteľa zistiť konkrétnu výšku nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa. Odborná starostlivosť navyše predpokladá, aby údaje, ktoré dlžník veriteľovi uviedol, veriteľ overil, resp. dlžník objektívne podložil (podporne viď napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19Co/130/2019).

36. Veriteľ nezohľadňoval, neposúdil a nepreveril reálne príjmovú a výdavkovú zložku žalovanej, pokiaľ ide o ekonomický status žalovanej, preto žalobca nemôže úspešne tvrdiť, že konal s odbornou starostlivosťou. Žalobca ničím nepreukázal skúmanie výdavkov žalovanej (minimálne na stravu, lieky, bývanie). Nejedná sa preto o konanie s odbornou starostlivosťou v prípade, ak veriteľ si tieto rozhodujúce skutočnosti vôbec nezistil a neoveril. Bez zohľadnenia príjmov a rovnako aj výdavkov podľa názoru súdu veriteľ nemohol objektívne posudzovať celkovú sociálno-ekonomickú situáciu žalovanej. Iba ich vzájomným porovnaním je možné vyhodnotiť, či spotrebiteľ je dostatočne solventný a či pravdepodobne v budúcnosti (minimálne v období, na ktoré sa zmluva uzatvára) bude schopný plniť svoje záväzky. Skúmanie bonity žalovanej zo strany veriteľa je potrebné považovať za úplne formalistické (podporne viď napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 12Co/136/2019). Opak žalobca nepreukázal.

37. V tejto súvislosti súd poukazuje na článok 26 preambuly smernice Európskeho parlamentu a rady 2008/48/ES zo dňa 23.04.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere, podľa ktorého členské štáty by mali prijať vhodne opatrenia na podporu zodpovedajúcich postupov počas všetkých fáz

úverového vzťahu berúc do úvahy osobitný charakter svojho trhu s úvermi. Tieto opatrenia môžu napríklad zahŕňať poskytovanie informácií a vzdelávanie spotrebiteľov vrátane upozornení o rizikách spojených s neplnením zmluvných ustanovení týkajúcich sa splátok a s nadmernou zadlženosťou. Najmä na rozvíjajúcom sa trhu s úvermi je dôležité, aby veritelia neposkytovali úvery nezodpovedne alebo bez predchádzajúceho posúdenia úverovej bonity a aby členské štáty vykonávali potrebný dohľad na vyvarovanie sa takému správaniu a aby stanovili potrebné opatrenia na sankcionovanie veriteľov v takýchto prípadoch. Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia o kreditnom riziku uvedené v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2006/48/ES zo dňa 14.06.2006 o začatí a vykonávaní činností úverových inštitúcií, veritelia by mali byť zodpovední za individuálne kontroly úverovej bonity spotrebiteľa. Na tento účel by mali mať možnosť využiť informácie, ktoré im poskytol spotrebiteľ nielen počas prípravy príslušnej zmluvy o úvere, ale aj počas dlhodobého obchodného vzťahu. Orgány členských štátov by tiež mohli veriteľom poskytnúť vhodné pokyny a usmernenia. Aj spotrebiteľia by mali konať obozretné a dodržiavať svoje zmluvné povinnosti.

38. Obdobne z judikatúry Súdneho dvora EÚ jasne vyplýva povinnosť súdov skúmať pri spotrebiteľských zmluvách bonitu spotrebiteľa. Súd v tejto súvislosti poukazuje napr. na aktuálny rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 5. marca 2020 vo veci C-679/2018 (Q.-P. N..V..Q.. K. A.), podľa ktorého Články 8 a 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS sa majú vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu ukladajú povinnosť preskúmať ex offo existenciu porušenia povinnosti stanovenej v článku 8 tejto smernice, podľa ktorej veriteľ musí pred uzavretím zmluvy posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa, a vyvolať dôsledky, ktoré z porušenia tejto povinnosti vyplývajú vo vnútroštátnom práve, pod podmienkou, že sankcie spĺňajú požiadavky podľa uvedeného článku 23.

39. Záver súdu vo vzťahu k nutnosti riadneho preukázania skúmania bonity spotrebiteľa nemôže byť pre žalobcu prekvapujúci a neočakávaný, keďže v mnohých rozhodnutiach všeobecných súdov dôsledok nesplnenia povinnosti bol vyslovený. Len na margo viď napr. na rozsudok Okresného súdu Prešov sp.zn. 10Csp/62/2019 zo dňa 20.02.2020 a tiež rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19Co/130/2019 zo dňa 27.02.2020, rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 10.03.2020 sp.zn. 3Co/153/2019.

40. Okrem tejto skutočnosti súd konštatuje, že medzi náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorých nedodržanie má za následok bezúčnosť a bezpoplatkovosť úveru, patrí v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. aj ročná percentuálna miera nákladov. Vychádzajúc z obsahu žalobcom predloženej úverovej zmluvy uvedená zmluva o spotrebiteľskom úvere správne uvedenie týchto náležitostí neobsahuje. Čo sa týka RPMN, v zmluve je uvedený údaj o RPMN (13,90 %), avšak parametrom úveru uvedeným v zmluve (120 splátok, splátka 149,82 EUR, 10.000,- EUR, tu v skutočnosti zodpovedá RPMN 13,09 % (viď kalkulačka fininfo.sk MF SR). Keďže dané údaje nie sú uvedené v správnej požiadavke zákona zodpovedajúcej výške, nemožno na nich prihliadnuť a hľadá sa na nich, ako keby tam neboli uvedené vôbec (viď tiež rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 13.12.2017 sp. zn. 10Co/27/2017).

41. V zmluve je nesprávne uvedená aj hodnota priemernej RPMN a to v neprospech spotrebiteľa. Údaj o priemernej RPMN je informatívny údaj, ktorého úlohou je poskytnúť spotrebiteľovi pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere okamžitú informáciu o tom, či úver, ohľadom ktorého sa chystá uzavrieť úverovú zmluvu s ohľadom na jeho RPMN (ktorá musí byť súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere ako jej obligatórna náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z.) je v porovnaní s obdobnými úvermi poskytovanými na trhu s úvermi výhodný alebo nie, čo môže mať rozhodujúcu váhu pri rozhodovaní spotrebiteľa o akceptácii podmienok navrhovaných dodávateľom. Dodávateľ musí v zmysle citovaného § 9 ods. 2 písm. z) zákona č. 129/2010 Z.z. uvádzať v zmluve o spotrebiteľskom úvere údaj o priemernej RPMN, ktorý je v zmysle citovaného ustanovenia zverejnený podľa § 21 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. Ministerstvom financií Slovenskej republiky zo súhrnných údajov poskytnutých veriteľmi za príslušný kalendárny štvrťrok, resp. ak je zmluva uzavretá do 15 kalendárnych dní od takéhoto zverejnenia, tak za predchádzajúci kalendárny štvrťrok. Predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere bola uzavretá dňa 20.4.2017, pričom údaje o priemernej RPMN za 1. štvrťrok r. 2017 boli zverejnené MF SR. Podľa citovaného ustanovenia § 9 ods. 2 písm. z) zákona č. 129/2010 Z.z. je priemernou hodnotou RPMN priemerná hodnota RPMN za 1. štvrťrok r. 2017. Vychádzajúc z obsahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere žalovanej bol poskytnutý úver 10.000,- EUR so splatnosťou 120 mesiacov. Súčasťou zmluvy je aj typ zabezpečenia: zmluvná pokuta (5. oddiel hlavy 8. časti OZ - zabezpečenie záväzkov), preto

sa jedná o „Zabezpečenú pohľadávku“. Podľa MF SR zverejnených údajov o priemernej RPMN za 1. štvrtrok 2017 bola priemerná hodnota RPMN pri spotrebiteľských úveroch so zabezpečením alebo lízing vo výške nad 6.500,- EUR vrátane so zmluvnou splatnosťou od 5 do 10 rokov 7,38 %. Žalobca v zmluve uviedol, že priemerná hodnota RPMN je 8,99 %, čo je zjavne údaj nesprávny.

42. Aj z týchto dôvodov považoval súd predmetnú zmluvu, ktorá je svojím obsahom zmluvou o spotrebiteľskom úvere, v časti týkajúcej sa RPMN a priemernej RPMN za absolútne neplatnú a teda na túto časť zmluvy je potom potrebné hľadieť ako na neexistujúcu (§ 39 a § 41 OZ). Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, súd za použitia § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. potom musel konštatovať, že keďže táto zmluva neobsahuje uvedené náležitosti, resp. tieto náležitosti sú s poukazom na § 39 a 41 OZ neplatné, k týmto častiam zmluvy tak neprihliadol a považoval úver za bezúročný a bez poplatkov.

43. Keďže súd dospel k záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, a to jednak s poukazom na § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. pre absenciu náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. k) a z) zákona č. 129/2010 Z.z. a jednak z dôvodu podľa § 11 ods. 2 tohto zákona a žalovaná v konaní nijako nespochybnila, že jej bola poskytnutá suma 10.000,- EUR a na úver zaplatila do podania žaloby sumu 5.925,86 EUR, navyše preukázala, že po podaní žaloby uhradila sumu 930,- EUR, preto súd žalobcovi priznal rozdiel medzi týmito sumami vo výške 3.981,14 EUR s úrokom z omeškania a v prevyšujúcej časti pre konštatovanú bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru žalobu zamietol.

44. Keďže žalovaná žiadala o povolenie splácať prisúdenú sumu v splátkach, súd preskúmal túto jej žiadosť a využijúc právo vyplývajúce mu z ust. § 232 ods. 3 a 4 Civilného sporového poriadku povolil žalovanej platiť žalobcovi prisúdenú sumu s príslušenstvom v splátkach vo výške 155,- EUR mesačne. Súd má za to, že vzhľadom na ničím nespochybnené pomery žalovanej zistené z jej vyjadrenia, s prihliadnutím na výšku splátky uvedenej v zmluve o spotrebiteľskom úvere, výšku dlžnej sumy a dĺžku omeškania s jej zaplatením povolenie splátok žalovanej zodpovedá zásade spravodlivej ochrany práv vyjadrenej v čl. 2 Civilného sporového poriadku pri súčasnom určení, že v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky riadne a včas nastane splatnosť celého plnenia. Z vyššie uvedených dôvodov súd povolil splátky vo výške 155,- EUR mesačne, keďže práve v tejto výške podľa názoru súdu ide o minimálnu prípustnú výšku splátky primeranú výške dlhu, postaveniu žalobcu, ktorý ako spoločnosť hromadne vymáhajúca pohľadávky, čo je súdu známe z jeho činnosti nebude tým neprimerane zasiahnutý vo svojich pomeroch a právach, a všetkým vyššie uvedeným okolnostiam sporu a rešpektujúcu požiadavku spravodlivej ochrany práv tak na strane žalobcu, ako i žalovanej a tiež požiadavku zohľadniť sociálne postavenie strán sporu (článok 6 odsek 2 základných princípov CSP).

45. Podľa § 517 ods. 1 vety prvej OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

46. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

47. Podľa § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom po 1.2.2013, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

48. Žalobcovi patrí aj úrok z omeškania v sadzbe určenej podľa § 517 OZ v spojení s Nariadením vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia OZ, t.j. o 5 percentuálnych bodov vyššej ako bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Súd priznal žalobcovi vzhľadom na vyššie posúdenie zmluvy ako bezúročnej a bez poplatkov iba nárok na úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.981,14 EUR, a to odo dňa 30.3.2019, teda dňom nasledujúcim po uplynutí dodatočnej lehoty na plnenie stanovenej žalobcom. V časti, v ktorej súd žalobu zamietol, súd nepriznal žalobcovi ani nárok na uplatňovaný úrok z omeškania.

49. Súd nepriznal žalobcovi nárok na zaplatenie nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky vo výške 272,46 EUR, vo vzťahu ku ktorým si žalobca nesplnil ani len povinnosť tvrdenia a tým zákonite ani

dôkaznú povinnosť. Nie je teda preukázané ani to, čo vlastne tieto náklady majú predstavovať a na základe čoho si žalobca tieto náklady uplatňuje.

50. Súd nevyužil inštitút rozsudku pre uznanie nároku podľa § 282 CSP, jeho použitie v prípade nedôvodného uplatnenia pohľadávky v spotrebiteľských sporoch by boli v rozpore s ochranou práv spotrebiteľa. Aj podľa rozsudku Najvyššieho súdu SR 6Cdo 1/2017 princíp „vigintalibus iura scripta sunt“ (práva patria bdelym) v spotrebiteľských veciach ustupuje dôležitejšiemu princípu, ktorým je ochrana práv spotrebiteľa.

51. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

52. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

53. O trovách konania súd rozhodol v súlade s ust. § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 16,64 %. Náhradu trov konania si uplatnil len žalobca, ktorý mal úspech v prevažnej časti uplatneného nároku, a to v rozsahu 58,32 %. Žalovaná mala úspech iba v rozsahu 41,68 %, a preto súd priznal žalobcovi pomernú náhradu trov konania vo výške 16,64 % (58,32 % - 41,68 %). O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník, v zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd v dvoch písomných vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP, sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (ust. § 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.